

▲ Lupice *Liancalus virens* v propustku ve Slapanech, 24. února 2015.

▲ Vstup do propustku pod trať ve Slapanech, 2. ledna 2016. Obě fotografie Libor Dvořák.

Život v podzemí IV. – Tajemná lupice

Libor Dvořák, Městské muzeum Mariánské Lázně

Lupicovití (*Dolichopodidae*) jsou málo prozkoumanou čeledí dvoukřídlého hmyzu. Jedná se o malé mouchy s délkou těla obvykle okolo 5 mm, maximálně do 1 cm. Většina druhů je kovově zbarvená, pro všechny jsou typické prodloužené kyčle, takže vypadají, jako by chodily na chůdách.

Z České republiky je známo přes 300 druhů. Naše znalosti o jejich životě jsou, stejně jako po celé Evropě, velmi kusé a útržkovité. V podzemí se často nacházejí přezimující jedinci více čeledí dvoukřídlého hmyzu, o lupicích v podzemních prostorách se však nic neví. Proto jsem byl překvapen, když jsem jeden druh, *Liancalus virens*, našel přezimovat v jedné štole na Šumavě. Stejně tak byl překvapen specialista na tuto čeleď, dnes již zesnulý pan Olejníček, který přezimování lupic v podzemí také vůbec neznal.

A jak je to s nálezy v Karlovarském kraji? Přestože se v místním podzemí pohybují již 20 let, první jedince jsem našel až v roce 2013.

Velmi neobvyklé bylo, že jsem lupici *Liancalus virens* našel ve stejný den (30. října 2013) hned na třech lokalitách: ve sklípku a v malé štole u Bečova nad Teplou a ve štole ve Staré Roli. Na další zjištění jsem si musel rok a půl počkat, až do 24. února 2015, kdy jsem tři jedince objevil v propustku pod trať ve Slapanech. Za významný jev považuji také skutečnost, že jsem zde přezimování této tajemné lupice potvrdil i v následujícím roce (2. ledna 2016).

V současnosti se připravuje článek o výskytu lupicovitých v podzemí na různých místech Evropy. Kolega D. Weber zaznamenal v Porýní-Falcku a Lucembursku celkem 13 druhů, žádný ale jako přezimující. Lupici *Liancalus virens* zde v podzemí nezaznamenal. Nálezy ze západních Čech jsou tedy jedinými údaji o přezimování lupic v rámci celé Evropy. ■